

תפ (נצרת) 37149-05-25 - מדינת ישראל נ' אברהים אלסעדין

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת
ת"פ 37149-05-25 מדינת ישראל נ'
אלסעדין(עציר) ואח'

לפני	כבוד השופטת אפרת רבהון	
בעניין:	המאשימה	מדינת ישראל
	נגד	
	הנאשמים	1. אברהים אלסעדין 2. אחסין אלעמראני (עציר)

זר-דין

1. ביום 15.5.25 הוגש נגד הנאשמים כתב אישום שייחס להם עבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א)+7(7) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן - **פקודת הסמים**). על יסוד עובדות כתב האישום שלפיהן ביום 27.4.25 בסמוך לשעה 11:40, נסעו הנאשמים ברכב מסוג "טויוטה" (להלן - **הרכב**) בכביש 71 לכיוון מערב, כשהם מחזיקים ברכב סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל כולל של כ-92 ק"ג נטו.
 2. במסגרת הסדר טיעון מיום 8.9.25 תוקן כתב האישום והנאשמים הודו והורשעו במיוחס להם בכתב האישום המתוקן. הנאשם 1 - הורשע בעבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים, והנאשם 2 - הורשע בעבירה של סיוע להחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (סיוע לעבירה).
 3. הצדדים הגיעו בהסדר הטיעון לענישה מוסכמת שלפיה, על הנאשם 1 יושתו 32 חדשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו; על הנאשם 2 יושתו 16 חדשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. יוטל על כל אחד מן הנאשמים קנס בסך 1,500 ₪. תינתן לנאשם 1 שהות של 45 ימים לשלם 20,000 ₪ כנגד שחרור הרכב שנתפס, שאם לא כן, יחלוט הרכב. יוטל על הנאשמים מאסר על תנאי, על-פי שיקול דעת בית המשפט.
 4. הצדדים עתרו מטבע הדברים לאימוץ הסדר הטיעון. המאשימה טענה, כי ההסדר כולל ענישה מאוזנת ומצוי במתחם הענישה המקובל, והמלצת בית המשפט בישיבת המוקד. הנאשמים הודו במיוחס להם חסכו בזמן שיפוטי יקר והעדת מספר רב של עדים. הקנס הכספי נמוך בשל מצבם הכלכלי של הנאשמים, ומבוקש לאזן אותו בהטלת תקופה משמעותית של מאסר על תנאי. ב"כ הנאשמים טען כי הסדר הטיעון עומד בהלכה הפסוקה בעניין כיבוד הסדרי טיעון. לדבריו, במסגרת ההליך התקיימו מספר פגישות בין הצדדים, שהובילו להסדר הטיעון ולתיקון כתב האישום. בהתייחס לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, נטען כי הנאשם 1 נשוי ואב לשני ילדים, ללא עבר פלילי, מצוי כבר 9 חודשים במעצר מאחורי סורג ובריח. התנהלות הנאשם 1 במעצר חיובית וללא עבירות משמעת, והומלץ על העברתו לכלא שיקומי שבו יוכל להמשיך לקבל את הכלים הדרושים לשיקומו כדי לעלות בהקדם לזוועדת שחרורים. התבקשה המלצת בית המשפט לרשויות שב"ס לשלב את הנאשם 1 במתקן כליאה בקרבת מקום מגוריו, על מנת שיוכל לראות את ילדיו, שאותם לא ראה מאז מעצרו. בהתייחס לנאשם 2 נטען, כי בעברו הרשעה אחת מגיל 14, שאינה רלוונטית לאישום מושא הליך זה. במהלך שהותו הארוכה במעצר, מזה 9 חודשים, לא נפתחו נגדו תיקים או הליכים משמעותיים. בנוגע לקנס הכספי, בקש ב"כ הנאשמים להורות כי ישולם בתוך 90 ימים, וביחס למשך המאסר המותנה, בקש התחשבות במכלול הנתונים הצריכים לענישה הצופה פני עתיד במקרה הנדון. הנאשמים בדיון אמרו כי מצטערים ומבקשים הזדמנות לתיקון דיון והכרעה.
 5. לאחר שבחנתי את הסדר הטיעון ושמעתי טענות הצדדים, אני רואה לאמץ את הסדר הטיעון, שאותו מצאתי ראוי וסביר בנסיבות העניין.
 6. חומרת מעשי הנאשמים, כל אחד על פי חלקו, ברורה. כתב האישום המתוקן ייחס לנאשם 1 עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית במשקל של 92 ק"ג נטו, ולנאשם 2 סיוע לעבירה זו. ככלל, מדיניות הענישה הראויה בעבירות סמים הינה מחמירה, בשים לב לערך המרכזי המוגן של הגנה על שלום הציבור ובטחונו מפני פגיעתם הקשה של סמים (ע"פ 8988/16 **בן סימון נ' מדינת ישראל** (8.3.17)). פגיעה שהיא כידוע רחבת היקף, והשלכותיה ניכרות, במישרין ובעקיפין, על הפרט ועל משפחתו בתחום התפקודי, בריאותי, כלכלי, חברתי ונפשי. בית המשפט העליון שב ועמד על הצורך בהטלת ענישה מרתיעה ומשמעותית בעבירות סמים, גם כאשר מדובר בסמים "קלים" (ע"פ 2596/18 **זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.8.18)).
 7. בעבירות בתחום זה קיים מנעד רחב של עונשים, שנגזר ממספר רב של גורמים, בהם נסיבות ביצוע העבירה, מידת מעורבותו של הנאשם, סוג הסם ועוד.
 8. במסגרת שיקוליי לקבלת ההסדר נתתי דעתי, לעצם קיומו של הסדר הטיעון בין הצדדים, שהינו נתון רב חשיבות בגזירת הדין. הפסיקה מורה, כי קיים אינטרס ציבורי בקיומו של מוסד הסדר הטיעון, והגם שבית המשפט אינו "חותמת גומי" לקבלת כל הסדר, האינטרס הציבורי מטה את הכף לכיבוד הסדרי טיעון, על מנת שלא לזרזם במעמדו של מוסד זה. זאת בין היתר, בהתחשב בהסתמכות הנאשמים, אשר הודו במיוחס להם, וציפיותם כי הודאתם תביא לקבלת הסדר הטיעון (בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.12.02); ע"פ 5845/14 **אסט נ' מדינת ישראל** (20.4.16); ע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.17)).
 9. כמו כן, במכלול הנתונים מצאתי, כי הסדר הטיעון הולם, מצוי במתחם הענישה המקובל ומיקומו העונש בתוך המתחם, עולה גם הוא בקנה אחד עם מדיניות הענישה המקובלת, הן ביחס למשך המאסר בפועל שהוסכם כי יוטל על כל אחד מן הנאשמים, והן ביחס ליתר רכיבי הענישה במכלול, שהולמים את נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים.
 10. הנאשמים הודו במיוחס להם וקיבלו אחריות על מעשיהם, בדיון לפני בטאו חרטה על המעשים ובקשו הזדמנות לתקן. בהודאתם גם חסכו זמן שיפוטי יקר. הנאשם 1 נעדר עבר פלילי, בעברו של הנאשם 2 עבירה אחת שביצע בהיותו קטין בן 14. על פי הנתונים, התנהגות הנאשמים בכלל מאז מעצרו בחודש 4/2025 חיובית ולא נרשמו לחובתם הליכים משמעותיים.
 11. גובה הקנס אמנם מצוי ברף התחתון, בשים לה לטיבה של העבירה, אך לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים בעניין זה, ויתר רכיבי הענישה, לא ראיתי לסטות מהסכמתם בעניין זה, בהתחשב במצבם הכלכלי הנתון של הנאשמים.
 12. על יסוד כל האמור, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:
- הנאשם 1**
- א. 32 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה, מיום 27/4/25.
 - ב. 12 חדשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, כל עבירה מסוג פשע, מפקודת הסמים המסוכנים.
 - ג. קנס של 1,500 ₪ או 15 ימים תמורתם. הקנס ישולם בתוך 90 ימים מהיום.
- הנאשם 2**
- א. 16 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה מיום 27/4/25.
 - ב. 6 חדשי מאסר על תנאי לשלוש שנים, על כל עבירה מסוג פשע מפקודת הסמים המסוכנים.
 - ג. קנס של 1,500 ₪ או 15 ימים תמורתם. הקנס ישולם בתוך 90 ימים מהיום.
- חילוט הרכב** - אני מורה על חילוט הרכב (טויוטה מ.ר. 7828771) לטובת קרן הסמים. ככל שהנאשם 1 יעביר בתוך 45 ימים מהיום, סך של 20,000 ₪ לפקודת המדינה, כמוסכם על ידי הצדדים, יוחזר הרכב לידיו. תשומת לב רשויות שב"ס לבקשת הנאשם 1 להשמתו בבית כלא באיזור הדרום הסמוך למקום מגורי משפחתו בפזורה הבדואית. להמציא גזר הדין לצדדים ולשב"ס.
- זכות ערעור בתוך 45 ימים.**

ניתן היום, כ"ד טבת תשפ"ו, 13 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.